

ק"פ 20/08/20769 - ניר שובר נגד אורן בוקור

בית משפט השלום בקריות

ק"פ 20/08/20769 שובר נ' בוקור
תיק חיזוני:

בפני כבוד השופט שלמה מיכאל ארדמן
קובלים ניר שובר
נגד אורן בוקור
נאשמים

החלטה

בפני בקשנות מקדימות של הנאשם בתיק זה.

א. רקע כללי וטענות הצדדים:

1. בין הצדדים בתיק זה מתנהלים הליכי הוצאה לפועל, אשר הוגשו על ידי הנאשם נגד הקובל, במסגרת חוב נתען של הקובל כנגדו.
2. בחודש אפריל 2019 הגיע הקובל קובלנה פרטית נגד הנאשם בבית משפט השלום בחיפה בתיק ק"פ 30141-04-19. במסגרת אותה קובלנה טען הקובל כי הנאשם עבר עבירה על פי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965, בכר שפירסם ביום 4.4.19 כתבה ברשות האינטרנט ובה טען כי הקובל הינו גנב ונוכל אשר רימה אנשים במסגרת בית קפה שנייה. הлик פלילי זה טרם הסתיים והוא בשלביו שמייעת הוכחות בבית משפט השלום בחיפה.
3. בחודש אוגוסט 2020 הגיע הקובל את הקובלנה בתיק זה. במסגרת הקובלנה הנוכחית מאים הקובל את הנאשם כי לאחר הגשת הקובלנה בבית משפט השלום בחיפה, פרסם הנאשם 3 פרוטומים נוספים שאף הם בגין עבירות על פי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965, שנאמרו תוך התייחסות לפרסום נשוא ההליך הנדון בבית משפט השלום בחיפה.
4. הנאשם טען כי יש לבטל את הקובלנה הפרטית בתיק זה בשלב מקדמי קודם דין בה, וזאת במספר טעמים: לטעמו, עסקנן בהליך שניתו בגדר "סיכון כפול", אשר מצדיק את ביטול כתוב האישום, על פי סעיפים 5 ו- 149(6) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, בשל ההליך התילו ועומד בבית משפט

השלום בחיפה. זאת מאחר ועסקין באמרות חוזרות. לטענתו, עסקין במקורה בו הרכיבים העובדיים של העברות הנטענות, זחים, כאשר רק מתווספים רכיבים נוספים בקובלנה הנוכחית. לטענתו אין גם מקום לדין נוסף בפני מותב נוסף, אשר עלול להביא להכרעות סותרות בפני מותבים שונים. עוד טוען הנאשם, כי יש לבטל את כתוב האישום בשל אזכורים של הליכים ופרטים שונים לרבות בסעיפים 12, 13, 17 ו-18 לקובלנה, הן את הקובלנה הראשונה והן את הליכי ההוצאה לפועל, וכן ציון ראיות שאין מקומן בכתב האישום, על פי סעיף 85 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. יציוں עוד, כי בדיון שהתקיים בפני ביום 20.10.27, טענה בפני ב"כ הנאשם, כי טענתה, הן בהליך הנוכחי, והן בבית משפט השalom בחיפה היא טענת "אמת דיברתי", ועל כן לטעמה, אין כל מקום לניהול ההליך הנוכחי, קודם לשינויו של ההליך בחיפה.

5. הקובל, לעומת זאת טוען, כי אין כלל "סיכון כפול", שכן עסקין בפרסומים אחרים, שבוצעו לאחר הגשת הקובלנה הראשונה, וכי אין מדובר בעבירה נמשכת אלא בפרסומים נפרדים היוצרים עבירה חדשה, וכי אין פגם בכתב האישום, לא באזכור הקובלנה הראשונה ולא באזכור הפרטים האחרים, אליהם הפנה הנאשם בבקשתו, וכי אין עסקין באזכור ראיות. עוד הינו טוען, כי מניעה כי תקבענה קביעות סותרות בשני הליכים המתקייםים, וכי לא יהא מעשה בית דין בכל מקרה בשל קביעות, ככל שתקבענה בהליך בית משפט השalom בחיפה.

ב. דין והכרעה:

6. לאחר עיון בטענות הצדדים, הגיעו למסקנה כי אכן עסקין "בסיכון כפול", היינו שמתקיים העיקרון החוקתי המונע העמדה לדין בגין אותה עבירה בשל טענה כי " כבר נשפטתי", אך לעומת זאת, יש לעכב את ההליך הנוכחי עד להכרעה בהליך בית משפט השalom בחיפה, בשל העובדה כי יתכן שההליך האמור יתר את ההליך הנוכחי, או יגרום לקביעות שהיא בהן השפעה מהותית עליו, וכן כי אי-עיכוב ההליך, ממשעתו בזבוז זמן שיפוטי, שכן יחייב שמיעת אותו ראיות שנשמעו בבית משפט השalom בחיפה, וסכנה לקביעות סותרות.

7. בנסיבות אלה, גם לא מצאתי לדין בשלב זה באשר לטענה הנוספת של פגמים בכתב האישום, מאחר וממילא יתכן כי לאחר פסק דין של בית משפט השalom בחיפה, יידרש תיקון או ביטול כתב האישום, נוכח הקביעות שתקבענה באותו ההליך. להלן אנמק את מסקנתי.

8. ראשית, באשר לשאלת "הסיכון הכפול", אינני סבור כי מדובר "באותם מעשים" אשר מצדיקים קביעה מעין זו. לעניין זה, על פי ההלכה הפסוקה, נדרש כי תהא זהות עובדתית בין מעשי העבירה הנטענים, כאשר נדרש שבשני כתבי האישום יכללו כל המרכיבים העובדיים של העבירה הנטענת באחד מהם, גם אם נוספים רכיבים עובדיים נוספים בכתב האישום השני. לעומת זאת, כאשר כתב האישום הראשון מכיל עבודות א' + ב' לצורך הרשעה, ואילו כתב האישום השני מכיל עבודות א' + ג' לצורך הרשעה, אין עסקין "באותם המעשה" לצורך בחינת השאלה האם מתקיים סיכון כפול (ראה: ע"פ 132/57 **נכט נ' היועץ המשפטי לממשלה**, פ"ד יא 1544 (1957); ע"פ 450/77 **בעל טכסא נ' מדינת ישראל**, פ"ד לב (2) 152 (1978)).

9. לעניין זה, נפסק כי גם כאשר עסקין בעבירות נמשכות או מתחדשות, ניתן להגיש כתוב אישום נפרד, בגין כל מקטע של עבירה, ובלבד, שבין המקטעים מתקיים אירוע מנתק, כאשר הגשת כתוב אישום מהוות אירוע מנתק (ראה: רע"פ 797/07 **כהן נ' מדינת ישראל**, פ"ד ס (2) 724 (2013) (להלן: "הלכת כהן").

10. בעניינו, הפרסומים נשוא הקובלנה הנוכחית, עניינים בפרסומים שארעו ברחוק זמן מהפרסום המקורי (השווה גם: רע"ס (רחל') 18-07-2019 **משטרת רמלה נ' שאול אמירה** [ניתן ביום 15.2.2019]). לא זו בלבד, אלא שקיים אירוע מנתק, הוא הגשת כתוב האישום בקובלנה הראשונה, שקדם לפרסומים המאוחרים יותר שארעו בתגובה לאותה קובלנה. כתוצאה אלה אין מדובר בסיכון כפול, מה גם שהפרסומים כללו גם התיחסות נרחבת יותר לקובלן, מאשר הפרסום המקורי.

11. יחד עם זאת, אני סבור כי יש מקום כאמור, לעיקוב ההליכים בקובלנה עד הכרעה בקובלנה הראשונה. לעניין זה אציין, כי לבית משפט קיימת סמכות טבועה לעכב הדיון בהליך הנדון שבפניו, בשל הליך תליו ועומד. לעניין זה ישקול בית המשפט בין היתר את זהות בעלי הדיון בשני ההליכים, וזאת הסוגיות הנדונות כולן או חלקן, מניעת הכרעות סותרות, ייעילות דיןונית, חסכו במשאבים, ומונעת הכבדה מיותרת על הצד שכנגד (ראה למשל: רע"א 20/2016 **קילקר נ' עובד** [ניתן ביום 7.12.2020]).

12. לעניין זה, העובדה כי בעניינו עסקין בהליך פלילי, אינה שוללת את ההלכה האמורה. לעניין זה ציטט בית המשפט העליון בהסכמה בע"א 9/75 **אל עוקבי נ' מינהל מקרקעי ישראל**, פ"ד ס (2) 477 (1975), את פסק הדין האנגלי בעניין 2 [1961] 2 *Thames Launches Ltd. v. Trinity House Co. (Deptford Strond)*.
במסגרתו קבע בית המשפט כי ניתן לעכב גם הליך פלילי בשל הליך מקבל, ואפילו לצורך הכרעה בתיק אזרחי, אשר תוכזותו ישילכו על התקיק הפלילי. (ראה גם: v. 51 *Amalgamated Dairies Ltd. v. Prince Edward Island (Provisional Milk Marketing Board)*, 1984 CarswellPEI 2173 (13.2.2006). לשאלת עיקוב ההליכים הפוכה, כאשר מעוכב הליך אזרחי עד להכרעה בהליך פלילי ראה למשל: ע"א 2173/05 **הייעץ המשפטי לממשלה נ' B.G. Assistance** [ניתן ביום 13.2.2006].

13. לעניין זה יש לזכור כי כאשר מדובר בבעלי דין זחים בהליך הפלילי ובಹליך האזרחי, הנטייה לעיקוב אחד ההליכים תגבר (ראה: ע"מ 10/6848 **איתן ארז נ' עירית גבעתיים** [ניתן ביום 30.5.2012]).

14. טענת הקובל, כי ההליך בבית משפט השלום בחיפה, אינו יכול ליצור מעשה בית דין מסווג השתק פלוגתא, אין בה ממש. בהלכת **כהן** שהוזכרה לעיל, נפסק במפורש, כי יתרונו השתקי פלוגתא במשפט הפלילי, בשל הליך פלילי קודם, ובלבד שלאלה לטובת הנאשם (ראה גם: ע"פ 244/73 **רבר נ' מדינת ישראל**, פ"ד ס (1) 798 (1974)). כך המצב גם כאשר כל אחת מההתדרניות הפליליות נשענת על מסכת עובדות שונה אך בכל אחת מהן עולה אותה פלוגתא (ראה: *נינה זלצמן* "השתק פלוגתא בהליך פלילי" **עיוני משפט** יח 19, 59-60 (התשנ"ד)).

15. במקורה דן, עסקינו בפרסומים, הן בבית משפט זה והן בבית משפט השלום בחיפה, שעניהם "טענת אמת דברתי", באשר לשאלת האם יש אמת בטענה כי הקובל רימה את הנאשם או אנשים אחרים בבית הקפה אותו ניהל, באשר לחשיבותם יצר. אין כל הצדקה לשמעו אותו ראיות הן בבית משפט השלום בחיפה והן בבית הילך הנוכחי באותו שאלה בדיק. קביעה בשאלת זו יכולה ליצור השתק פלוגתא, אשר יכול ויתר את ההליך הנוכחי במלואו או בחלקו. אין הצדקה לבזבוז זמן שיפוטי בקביעות סותרות בין אותם הצדדים.

16. נכון כל האמור, אני מעכבר את ההליכים בתיק שבפני עד להכרעה בהילך הקובלנה בבית משפט השלום בחיפה. אני קובע תזכורת מעקב ליום 2.5.21. עד למועד האמור, יגישו הצדדים הودעה מעודכנת.

ניתנה היום, י"ז טבת תשפ"א, 01 ינואר 2021, בהעדך
הצדדים.